

ligere at kontrollere skatteyderens eget regnskab, idet kontrolmaterialet, herunder lønsedler og lønangivelsen, vedrører kalenderåret, ligesom krydsrevision af andre skatteyderes regnskaber vanskeliggøres. Under kildeskatteordningens system med samtidigbeskatning opstår der, som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, særlige tilpasningsvanskeligheder for så vidt angår skatteydere, der har forskudt regnskabsår. Det viser sig navnlig i de mange tilfælde, hvor der sker ændringer i skattepligtsforholdene, f. eks. ved fraflytning fra landet, dødsfald og indgåelse og ophør af ægteskab.

Det ville være betydelig enklere at administrere kildeskatteordningen, hvis alle skatteydere havde kalenderåret som indkomstår. Der har derfor været ført forhandlinger om en sådan ordning med repræsentanter for revisorernes organisationer og landbrugets regnskabskonsulenter. Repræsentanterne for 2 af de 3 revisororganisationer (Dansk Revisorforening og Dansk Revisor Union) kunne tilslutte sig forslaget om ophævelse af adgangen til at anvende forskudt regnskabsår. Det var dog en forudsætning herfor, at der skete en udvidelse af adgangen til at opnå henstand med indgivelsen af selvangivelsen eller eventuelt en generel forlængelse af selvangivelsesfristen, således at det tidspres ved udarbejdelsen af årsregnskaber, som ændringen ellers ville medføre, herved blev afhjulpet. Den tredje revisororganisation (Foreningen af statsautoriserede Revisorer) var heller ikke afvisende over for forslaget, men måtte dog tage et forbehold for så vidt angår et — meget begrænset — antal erhvervsdrivende, for hvem en hurtig afslutning af årsregnskabet var påkrævet af forretningsmæssige grunde.

Forslaget kunne derimod ikke finde tilslutning hos repræsentanterne for landbrugets regnskabskonsulenter. Ud over det foran omtalte hensyn til spredning af arbejdet med afslutning af årsregnskaber blev der af regnskabskonsulenterne henvist til, at det særlig for landbruget var ønskeligt, at det skattemæssige regnskabsår følger det „naturlige“ driftsår.

Uanset at det må anses for tvivlsomt, om dette sidstnævnte hensyn kan tillægges særlig vægt, har man på baggrund af de omtalte forhandlinger ikke fundet tilstræk-

keligt grundlag for at stille forslag om en afskaffelse af adgangen til at anvende forskudt regnskabsår.

Spørgsmål 9:

Hvor mange skatteydere henholdsvis inden for landbruget og i andre erhverv har forskudt regnskabsår?

Svar:

Der foreligger ikke nogen nøjagtig opgørelse over antallet af skatteydere, der har tilladelse til at anvende forskudt regnskabsår. På grundlag af indhentede oplysninger kan det imidlertid skønnes, at der inden for landbruget er ca. 25.000 skatteydere, der anvender forskudt regnskabsår, og at der i andre erhverv er ca. 10.000-15.000 skatteydere med forskudt regnskabsår. Det samlede antal skatteydere, der anvender forskudt regnskabsår, kan således anslås til 35.000-40.000.

Spørgsmål 10:

Kunne man under hensyn til besvarelsen af spørgsmål 8 ikke bestemme, at forskudt regnskabsår kun kan godkendes inden for landbruget?

Svar:

Der måtte i så fald alligevel arbejdes med en række særskilte regler for skatteydere med forskudt regnskabsår, men begrænsningen i antal ville frembyde betydelige administrative fordele bl. a. i forbindelse med ligningen og den elektroniske databehandling, som skal anvendes i systemet.

Spørgsmål 11:

Kunne man ikke for landbruget bestemme, at selvangivelse skal afleveres inden 3 måneder efter regnskabårets afslutning?

Svar:

Det må foretrækkes, at ligningsarbejde og klagebehandling m. v. foretages til samme tidspunkt for alle skatteydere, hvad enten de har forskudt regnskabsår eller ej, jfr. bemærkningerne til lovforslaget af 14. november 1968 om ændring af kildeskatte-loven (nr. 76) side 4, sp. 1. Denne ordning er derfor forudsat i lovforslaget. Selv om det pålægges skatteydere med forskudt regnskabsår at indgive selvangivelsen inden